

مروری بر اثربخشی نظام ترویج کشاورزی در توسعه اکوتوریسم پایدار

آیدا حدادی^۱ و اسماعیل علیزاده^۲

۱- مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی استان آذربایجان غربی، سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان غربی، ارومیه، ایران
(Haddadiayda@gmail.com)

۲- مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، ارومیه، ایران

چکیده

اکوتوریسم یا بوم گردشگری عبارت است از تعامل سازنده بین گردشگر و مردمان بومی و روستایی منطقه که در خلال آن زندگی مردم، هنر، میراث فرهنگی و از همه مهم تر کشاورزی آنان به گردشگر شناسانده شده و امکان درآمدزایی مستقیم و توسعه اقتصادی را فراهم می آورد. اکوتوریسم به عنوان زیرمجموعه ای از گردشگری، یکی از زمینه های بسیار مناسب برای توسعه پایدار در روستاها است. توسعه روزافزون گردشگری به همراه بسط و گسترش مفاهیم توسعه پایدار در اواخر دهه ۱۹۸۰ میلادی، منجر به شکل گیری مفهوم توسعه پایدار گردشگری شد و توجه به رویکردهای مربوط به پایداری در رأس برنامه های مربوط به توسعه گردشگری قرار گرفت. هدف توسعه پایدار روستایی گسترش امکانات و بهبود شرایط زندگی نسل کنونی و نسل های آتی اقشار آسیب پذیر روستایی است و اکوتوریسم با ظرفیت هایی که دارد، می تواند به عنوان راهکاری اساسی در توسعه پایدار روستایی مطرح شود. از این رو، نظام ترویج کشاورزی با واکاوی محیط بیرونی و شناسایی فهرستی از فرصت ها و تهدیدها و همچنین با انواع فعالیت ها در ابعاد فرهنگی و اجتماعی یکی از بازوهای مهم توسعه اکوتوریسم پایدار کشاورزی به شمار می رود. روش تحقیق در این مقاله از نوع مطالعات کتابخانه ای بوده و هدف بررسی نقش ترویج کشاورزی در توسعه اکوتوریسم پایدار است.

واژه های کلیدی: اکوتوریسم، ترویج کشاورزی، توسعه پایدار